

m. priredi naš pevski odsek prosvetnega društva pod vodstvom našega vztrajnega organista g. Furlana svojo pevsko akademijo. Na sporedu so: spevoigra »Srce in denar«, razni šaljivi kupleti in pevski nastopi domačega pevskega zbora. Ker bo to za nas Hočane zopet nekaj novega, zato ne bomo zamudili te lepe prilike. Vabimo tudi sosede, da bodo videli, da tudi v Hočah znamo kaj lepega pripraviti!

St. Ilj v Slov. goricah. Tukajšnje katoliško prosvetno društvo vprizori dne 24. julija 1932 ob 8. uri popoldne v Slovenskem domu lepo in zanimivo igro v treh dejanjih »Prisegama«. Vsi ljubitelji lepe igre vljudno vabljani. Odbor.

*

Sijajna Slomškova proslava v Šmarju.

Da bo šmarska dekanija dostojno proslavila sedemdesetletnico smrti svojega največjega rojaka, škofa Slomškega, smo pričakovali. Da pa bo ta proslava tako velika in vprav sijajna, se nismo nadejali. Udeležba je bila ogromna. Dolg spreved deklet se je vil z društvenimi zastavami na čelu in z godbo iz šmarskega trga na hrib sv. Roka. Vprav presenečeni so bili tisti, ki so menili, da bo poset bolj majhen. Pa so prišle mladenke iz vseh župnij šmarske dekanije in tudi iz sosednih krajev. Vse krščanske dekliške organizacije so bile številno zastopane. Ako bi hoteli udeležbo podrobno oceniti, ne vemo, kateremu kraju bi morali dati prednost. Čast zavednim slovenskim krščanskim dekletom! V trgu je udeležinke pozdravil lepo zgrajen slavolok z napisom: »Slovenski narod — Marijin narod«, na hribu sv. Roka pa drug slavolok s pomenljivim Slomškovim izrekom. Vrli fantje so tudi postavili mlaje. Pri sv. Roku se je najprej vršila procesija z Najsvetejšim. Tako velike udeležbe pri procesiji pri sv. Roku ljudje ne pomnijo. Slomškove proslave so se namreč udeležili v prav velikem številu tudi možje in fantje, čeprav je bila prireditev v prvi vrsti namenjena

članicam naših dekliških organizacij. Preč. g. kanonik Časl, škofijski voditelj Marijinih družb, je vodil procesijo ter tudi opravil slovesno sveto mašo. Pridiga je morala biti zunaj cerkve. Ako bi bila v cerkvi, niti tretji del udeležencev ne bi bil mogel biti prisoten. Govoril je v poljudnih besedah predsednik Prosvetne zveze dr. Hohnjec. Njegov govor je sličil šopku cvetlic, zbranih in sestavljenih iz samih Slomškovih misli, izrekov, načel in navdila. Naj bi ta duhovni šopek, ki ga je predsednik Prosvetne zveze poklonil dekletom, pa tudi obilnemu številu zbranih fantov, ostal v njihovih rokah nezvenjen! Iz njih bo duhtel vedno sveži Slomšekov duh. Po cerkvenem opravilu je bilo izvincerkveno zborovanje, ki ga je vodil predsednik dr. Hohnjec. Na zborovanju so tudi prav lepo, pristrčno, poučno in spodbudljivo govorile zastopnice dekliških organizacij iz raznih krajev: Neža Verbovšek iz Šmarja, Berta Fais iz Kostivnice in Ljudmila Valenčak od Sv. Jurija. Popoldne je imel preč. g. kanonik Časl poučen in navduševalen govor članicam Marijinih družb o tem, kako naj uveljavljajo Slomškovega duha v lastnem življenju in v naših družinah. Slovesne večernice je ob obilni asistenci opravil g. Kociper, župnik iz ponkofske župnije — rojstne župnije Slomškove. Sklepno je monsignor Vreže, varih sv. Roka in njegove veličine, velik, očetovsko skrben prijatelj mladine, v zanosnih besedah pozval mladenke, naj zapojejo Te Deum v zahvalo za krasno uspešo Slomškovo proslavo. Naj bi veličastna šmarska prireditev v proslavo velikega učitelja in voditelja slovenskega ljudstva našla širom naše domovine če ne vrstnice, pa vsaj posnemovalke! Kakšen vtis je napravila šmarska Slomškova prireditev, dokazuje izrek nekega moža iz Dalmacije, ki je pravoslavne vere. Bil je navzoč pri vsej prireditvi, ter naposled izjavil: »Bilo je prav lepo! Slovenci so izobražen, prosvetljen narod!« To

priznanje nam bodi v spodbudo, da nadaljujemo, poglobimo in razširimo med našim narodom prosvetno delo v Slomšekovem duhu.

Boj za prestol v Abesiniji.

Abesinski prestol v nevarnosti.

V glavnem mestu Abesinije Addis-Abebi v Afriki vlada baš sedaj veliko razburjenje. Iz Godjama, kamor se je zatekel iz ujetništva pobegli prejšnji cesar Lidi Yassu, poročajo, da zbira tamkaj večjo armado, s katero se bo lotil pohoda v prestolico Addis-Abeba. Poročila trdijo, da so se oklenili s prestola pregnanega vladarja najbolj mogočni poglavarji vseh plemen in da se ojačuje Lidi Yassuova vojska od dne do dne. Vse po Abesiniji govori le o Lidi Yassu in to ni čudno, saj pomenja to ime po naše »mali Jezus«. Globoko verni in krščanski narod Abesincev je uverjen, da ga bo rešil »mali Jezus« nadlog in stisk sedanjega časa. Trenutno caruje v Abesiniji Ras Tafari, ki se je pustil kronati z nepopisnim sijajem v jeseni minulega leta. Tafari'sovo carstvo pa je vsled najnovejšega gibanja v prav resni opasnosti in bo doživela Abesinija zelo težke prestolne boje. Abesinska cesarska hiša je namreč ena najstarejših na celem svetu, a tudi ta se je pričela majati.

Kraljica iz Sabe in abesinska vladarska hiša.

Ako smemo verjeti abesinskim zgodovinarjem, vladarski rod v Abesiniji ni samo najstarejši, ampak sega nazaj do Adama. V znameniti abesinski pesnitvi »Slava kraljev« čitamo: »Beležimo rojstva abesinskih kraljev od Adama do današnjih dni.« Iz navedene pa tudi iz drugih kronik zveemo, da je kraljica iz Sabe, ki je vladala nad enim delom Abesinije, iz Kamove družine (Kam je bil Noetov sin). Po tej razlagi bi segala abesinska cesarska hiša preko Noeta nazaj na prvega človeka in do stvarje-

Pavla ni bilo videti po bitki nikjer med vitezi požrešneži in hvalimarki. V cerkvi je molil in se goreče zahvaljeval, da je izpolnil z božjo pomočjo najsvetejšo obljubo, katero je bil prisegel v hramu žalostne Matere božje na sv. evangelij in v roke škofa. Vest mu je govorila na glas, da so njegova dejanja velika za krščanski svet. Prost ni samo Sisak krutih nevernikov, otete so polumeseca in njegovega robstva hrvatsko-slovenske pokrajine!

Ostal je še nekaj dni med res hvaležnimi Siščani in slišal marsikatero resnično iz ust blagega kanonika. Zmagoviti poveljnik Siska Blaž Gjurak je svetoval Pavlu po izplačilu v zlatu in po pristrčni zahvali med solzami, naj se nikar ne pomudi na povratku v Zagreb. Ako bi zaupal tamkaj v pijančevanju zbranim generalom in vitezom skrivnost najsvetejše zaobljube in preobleke iz ženske v hrabrega viteza, bi ga v zahvalo za rešitev Siska obsodili kot z vragom zvezano čarovnico in jo sežgali na grmadi na najbolj javnem trgu. V Zagreb bo sedaj vsak drugi junak

le on Pavel ne, ki je doma iz kraja, o katerem se le malo ali nič ne govori med visoko gospodo.

Pa je poslušnil Pavel visoko častitega gospoda Blaža. Krenil je s svojimi orožarji še po tovariše v Karlovec. Od tamkaj niso jezdili v Zagreb, ampak naravnost počez na Podsused in v Brežice. Tukaj so se ustavili za nekaj časa, da so se do dobra odpočili. Iz Brežic so bili v enem dnevu v Lesičnem in na Pilštajnu.

Hrvatsko-slovensko zmago nad Turki proslavljajo vsi znameniti zgodovinarji. Tukaj hočemo navesti našega zgodovinarja Grudna, ki beleži o Sisku tako-le: »Vest o zmagi pri Sisku je silno vzradostila krščanski svet. Ko je prišlo poročilo do cesarja Rudolfa, je hitel takoj v dvorno kapelo in ukazal zapeti slovesni »Te Deum«. Papež Klemen VIII. je pisal Andreju Turjaškemu lastnoročno pohvalno pismo, enako banu Tomažu Erdedu, katerega je imenoval španski kralj za viteza reda sv. Odrešenika in mu podaril zlato svetinjo z napisom: »Gospod, preizkusil si me.«

naj ga izvede. Vzel je dolgo in ostro bodalo ter porinil rezilo v sredino žerjavice. Med navzočimi je zavladala grobna tišina. Vse je zrló z največjo napetostjo v jeklo, ki se je vedno bolj rdečilo radi vročine. Šejk je potegnil razbeljeni nož iz ognja in si ga je položil na jezik. Slišati je bilo cvrčanje, kakor ga je čuti, ako pride vroče železo v dotiko s kako tekočino. Za šejkom so prišli na vrsto uboja osumljeni. Prvi je stopil pred poglavarja, iztegnil jezik in ta mu je položil razbeljeno rezilo nanj. Zavrčalo je in vsi so zavohali obžgano meso. S smradom po opečenju je bila izrečena: